

Els bisbes parlen de la Setmana Santa

Ds, 13/04/2019 per Catalunya Religió

(GIEC) Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la Setmana Santa, així com de la bellesa dels matisos, del camí de justícia i misericòrdia, de l'exhortació apostòlica La joia de l'Evangeli i de la Passió de Cervera. Sis de les cartes dominicals parlen de la Setmana Santa.

L'arquebisbe de Tarragona, **Jaume Pujol**, diu que “el Diumenge de Rams celebrem l'entrada de Jesús a Jerusalem, que tot i ser la darrera vegada que hi acudia, va ser la primera en què es va deixar aclamar com el Messies desitjat” i recorda que “els Evangelis ens expliquen que Jesús cavalcava un ruc prestat”, que Jesús no va escollir un cavall de raça, elegant i vistós, sinó que “va voler per a ell un humil ase”. Afirmar que “Jesús de Natzaret va entrar a Jerusalem enmig de l'alegria popular, però sabent que anava a l'encontre de la seva Passió redemptora pels nostres pecats”. Demana que “a la porta d'aquesta Setmana Santa mirem Jesús, meditem sobre aquests dies previs a la seva mort i resurrecció i fem fermes propòsits de gratitud i de conduir-nos d'acord amb els desitjos de qui va donar la vida com a rescat per nosaltres”. Finalment, destaca que les diverses processons, des de la del Ruquet fins a la impressionant del Divendres Sant són ocasió “perquè renovem la nostra pietat i diguem al Senyor que ens guiarem pels seus ensenyaments no sols aquesta setmana sinó durant tot l'any” i així “viurem en la felicitat que ell ens va conquerir amb la seva dolorosa passió”.

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que “entrem amb decisió a la Setmana Santa amb la celebració del Diumenge de Rams, aclamant el Crist Rei, el nostre únic Senyor, que venç el mal i que ens atreu a seguir-lo, vivint com Ell, i, sobretot, estimant com Ell” i que “el que convé és que escoltem i gravem amb atenció el relat de la seva Passió, les seves paraules plenes de llum, perquè així i fins aquest extrem ens ha estimat Déu”. Recorda que “a la creu, Jesús pregava amb les paraules del salm 21, «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» i recollia en el seu cor, tots els abandonaments, les traïcions, els fracassos, els patiments de la humanitat... i els feia pujar al seu Pare, reclamant ajuda i pietat”.

Recorda també que “Jesús a Getsemaní recomana als seus apòstols: «Pregueu Déu que no us deixi caure en la temptació»” i diu que “vetllem per no caure en la temptació d’abandonar Déu i viure com si no existís” sinó que “al contrari, cerquem sempre el que Déu vol, el que li plau, el que Ell faria”. Afirmar també que Jesús “perdona i excusa. Perdona i oblida. Perdona i guareix. Perdona i anima a tirar endavant...”. Destaca que “en el que més insisteix la Passió segons St. Lluç és que Jesús mor, pregant amb el salm, i abandonant-se al seu Pare, Abbà: «Pare, confio el meu alè a les vostres mans»”. Finalment, diu que “si confiem en Ell, també ressuscitarem amb Ell” i ens desitja a tots “bons dies de celebracions de la Setmana Santa”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que Diumenge de Rams “proclamem amb entusiasme: “iBeneït el qui ve en nom del Senyor!””, “aclamem Jesús, que és el Mestre, el Salvador, el centre de la vida, de la història, la Vida que dona sentit a la nostra vida”. Diu que acollim Jesús “en el nostre cor i actualitzem l’entrada de Jesús a Jerusalem, quan era a prop la celebració de la Pasqua”, que “Ell entra a la ciutat envoltat per una multitud joiosa i expectant, segura que ell és el Messies” però que Ell “és plenament conscient que no arriba a Jerusalem per a ser entronitzat com a rei sinó per a consumir el misteri de la seva passió, mort i resurrecció”. Recorda que “Jesús lliura la seva vida a la creu per a la remissió dels pecats de la humanitat”, que “el seu acte de donar la vida és la conseqüència de la seva trajectòria vital, una entrega en totalitat als altres” i que “la creu esdevindrà el gest més gran de servei i de donació”. Afirmar que “contemplant la creu descobrim l’amor immens de Déu, un amor etern, infinit, encarnat en l’actuació misericordiosa de Jesús que mostra a la creu la seva màxima realització” però que “la seva vida no acaba amb la mort a la creu. El Senyor ressuscita vençant la mort i es converteix en el fonament i l’esperança de resurrecció per a tots els éssers humans”. Diu que “ser cristià significa seguir el camí que Crist ens ha marcat, és tenir els mateixos sentiments de Crist, penetrar en aquests sentiments, viure’ls, que és viure la humilitat i l’entrega, la generositat i el desprendiment”. Finalment, ens desitja que tinguem “una Setmana santa de veritat” i demana que “Maria, la Mare i Mestra ens acompanyi per a viure-la amb fruit”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que “som convidats, un any més, a contemplar Jesús en la seva passió i mort” i que “per a poder contemplar-lo el primer que hem de fer és mirar-lo”. Afirmar que “mirar significa sortir d’un mateix per posar-se en lloc de l’altre” i que se’ns demana en aquesta Setmana Santa una “mirada agraïda i amorosa a qui mor per la nostra salvació”. Diu que “les ferides de Crist en la seva passió i mort són expressió d’amor”, “són les ferides de qui, en lluita per alliberar a la seva esposa, li han estat infringides”, “ferides guaridores a favor nostre”. Diu també que “farem bé de mirar les ferides de Crist, tant en el seu cos, com en el seu esperit” ja que “són guarició avui com sempre, també en la nostra societat” perquè “Ell ha mort perquè en ell trobem la salvació i la llibertat” i “tota ferida pot ser guarida per Crist, si amb fe i amor s’obre la porta del cor a la seva gràcia redemptora”. Finalment, remarca que “la passió i mort de Crist és actual, avui i ara, en la donació de Jesús i en els seus efectes purificadors i guaridors per l’amor misericordiós que duu en ella”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que “la narració de la passió segons Sant Lluç ens parla d’una mort plena de signes i gestos de misericòrdia” i ens convida “a meditar dos moments de misericòrdia del Senyor en el camí de la Creu, que ens transmet aquest evangelista”. El primer és “la trobada amb les dones de Jerusalem que ploren i es lamenten per Ell”, en el qual unes dones veuen Jesús

“caminar cap a la Creu, saben que serà executat i eixe fet toca els seus cors”. Diu que la reacció de Jesús al plany d’aquestes dones “és consolar-les” i que “això és una obra de misericòrdia”. Afirmar que “un segon detall el trobem quan Jesús ja està clavat a la Creu”, quan “al sofriment físic de la crucifixió s’afegeix el sofriment moral de la burla, de l’escarni, del menyspreu” i “respon al mal amb bé, suportant les injúries i pregant per aquells que l’han condemnat; demanant al Pare el perdó per als seus perseguidors”. Diu que “aquesta resposta ens sorprèn perquè nosaltres, normalment, ens defensem del mal amb mal” i que “en canvi Jesús es defensa perdonant”. Destaca que Jesús, des de la Creu, “cerca motius per excusar-nos, per perdonar-nos” i “ens revela la grandesa de l’amor de Déu, un amor que humanament no podríem haver imaginat”. Finalment, demana que “la celebració d’aquesta Setmana Santa ens porte a tindre un cor com el de Jesucrist, més preocupat en consolar que en ser consolat i en perdonar que en ser perdonat”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “durant aquests dies reviuem la festa dels rams, acollint el Senyor –que entra humil, però com a Messies, a Jerusalem– fins a la celebració de la seva mort i sepultura, precedides pels crits demanant la mort del servent de Déu” i que nosaltres, aquest diumenge, “lloarem Jesús amb els rams, amb la nostra presència, pregant...”, manifestant que “Jesús, per a nosaltres, és el Messies, l’enviat i Fill de Déu, el Salvador, i que també el volem acollir amb goig”, “desitgem que sigui conegut i acollit en les nostres ciutats, viles i pobles” i, alhora, “li volem donar gràcies perquè aquesta setmana no només el recordarem, sinó que viurem i celebrarem que ens ha estimat tant que ha donat la vida a la creu i, venent la mort, ha ressuscitat”. Recorda que “els rams de festa el divendres es converteixen en crits demanant la mort en creu de Jesús” i afirma que “nosaltres aclamem Jesús, però sobretot ens sentim estimats per ell, que ofereix la seva vida perquè nosaltres tinguem vida, per sempre i amb plenitud”. Finalment, diu que durant aquesta Setmana Santa “contemplem Jesús, que per a nosaltres s’ha fet obedient fins a la mort, una mort a la creu”, “no només recordem, sinó que les celebracions litúrgiques del Dijous i Divendres Sant actualitzen per a nosaltres la Santa Cena i la mort del Senyor” i “sentim el dolor de la humanitat, però alhora l’hem de contemplar redimida i salvada”.

El cardenal **Joan Josep Omella**, explica un relat per parlar de la bellesa dels matisos en el qual “tots els colors van començar a barallar-se. Cada un proclamava que ell era el més important, el més útil, el favorit”, “els colors van estar presumint, cada un convençut que ell era el millor. La seva discussió es va fer més i més sorollosa” fins que “va aparèixer una resplendor de llum blanca i brillant” i va començar a ploure a bots i barrals”. Diu que els colors “van començar a arraulir-se de por i llavors van ajuntar-se tots per protegir-se” i que la pluja els va dir “Déu us ha creat, a cada un per a un objectiu especial, únic i diferent. Ell us estima a tots. Ajunteu les vostres mans i veniu amb mi. Déu vol expandir-vos a través del món en un gran arc de color, per recordar-vos que us estima a tots, que podeu viure junts en pau” i que “així va ser com Déu va fer servir la pluja per rentar el món. I va posar al cel l’arc de Sant Martí, símbol celestial de l’amor de Déu per la humanitat”. El cardenal Omella afirma que aquest relat “ens recorda que tots som fills de Déu i, per tant, tots som germans”. Recorda que “la fraternitat és l’objectiu del Pla Pastoral Diocesà, que estem treballant durant aquest curs a l’arxidiòcesi de Barcelona” i demana al Senyor “que siguem capaços de mostrar-nos tal com som i d’admirar el gran regal de la comunió en la diversitat de colors i matisos que configuren la nostra realitat”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, continuant les seves glosses

---

sobre el camí de justícia i misericòrdia, recorda que “el conflicte entre "justícia i misericòrdia" era motivat per la necessitat de tenir una resposta als problemes que viu avui l'Església” i que “a més, desitgem recórrer el camí quaresmal també com a Església”, “endinsant-nos en el procés de conversió, propi d'aquest temps litúrgic”. Diu que “la conversió és exactament la participació en el Misteri Pasqual de Crist” i que l'Església “ha de morir i ressuscitar amb Crist si vol convertir-se, purificar-se, avançar i créixer”. Afirmar que “sobre això, alguns solen parlar d'“Església crucificada”” i que “amb aquesta expressió es refereixen, o bé a l'Església en els pobres sofrents, o bé a l'Església perseguida com a tal”. Afirmar també que “altres es fixen en l'Església ressuscitada, i fins i tot glorificada”, que “és la que descriu la carta als Colossencs o el llibre de l'Apocalipsi. És l'Església que viu i transparenta la resplendor de Crist ressuscitat”. Diu que de Crist ressuscitat neix una Església “on Crist és tot en tots”, “els membres de la qual es revesteixen de compassió entranyable, de bondat, humilitat, mansuetud, paciència, perdó mutu i amor que tot ho unifica”, “en la qual regna la pau” i “que fa ressonar incessantment el cant de lloança i agraïment”. Finalment, diu que “aquesta Església és un Poble i comunitat de germans que ja ha ressuscitat”, però que “la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan apareixerà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria (Col 3,3-4)”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, recorda “les actituds que el papa Francesc ens marca a tots els cristians en l'Exhortació Apostòlica La joia de l'Evangelí”, “un document molt ben rebut per tots els cristians”, “un text de capçalera que va concitar l'atenció de responsables de grups d'estudi i formació”. Desitja a tothom que “els fruits d'aquesta acció formativa repercuteixi en la pròpia comunitat o parròquia”. Diu que li consta que “diferents agents de pastoral han utilitzat les orientacions del Papa per a la seva pròpia formació” i que “hi ha molt material escrit, preparat per especialistes en els diferents sectors pastorals, que serveix de guia de lectura, per centrar la discussió i per treure conclusions pràctiques”. Recorda que “ja fa cinc anys que es va publicar aquest exhortació del papa Francesc com un programa de tot el seu pontificat” i ens ofereix “com a record tres cites que ajudaran a fomentar actituds bàsiques de vida cristiana”: “... un evangelitzador no hauria de tenir permanentment cara de funeral”, “cal no mutilar la integritat del missatge de l'Evangelí”, “als cristians de totes les comunitats del món, vull demanar-vos especialment un testimoniatge de comunió fraterna que esdevingui atractiu i resplendent”. Recorda que en tots els escrits del Sant Pare “està present l'alegria de seguir a Jesucrist”. Finalment, diu que “tots necessitem recuperar l'alè evangèlic per anunciar allò essencial del seu ensenyament”, així com que “és gratificant recordar-lo per a tots els cristians de la nostra diòcesi”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, informa que diumenge passat va actuar a la Passió de Cervera, fent d'apòstol “al sant sopar, a l'hort de Getsemaní, de poble en diverses escenes i fins de Cirineu ajudant Jesús a portar la creu”. Explica que tot va sorgir de la seva anada anual a la Passió, ja que l'any passat algú el va convidar a sortir-hi i va acceptar-ho, sempre i quan no hagués d'assajar. Després de l'experiència i a les portes de la Setmana Santa vol subratllar “algunes virtuts d'aquesta magna representació i de l'oportunitat que ens ofereix per a complementar les celebracions d'aquesta Setmana Santa i de la Pasqua”. Diu que la Passió “és un gran mitjà per a divulgar la vida, passió, mort i resurrecció de Jesús”, que “els esdeveniments centrals de la nostra salvació són presentats amb una gran força visual” i que “són emocionants moltes escenes i suggeridors molts diàlegs”. Afirmar que “la Passió és un fet cultural creat per la nostra fe”, “és

expressió de com la nostra fe ha fet cultura i aglutina gent d'Església i persones no creients", és "una representació que no només fa bé al públic sinó també a les més de 300 persones que la fan possible". Finalment, diu que "la Passió és una gran eina per a la nostra aposta evangelitzadora", una bona oferta per a famílies que assisteixen a les catequesis, per als grups de preadolescents, adolescents i joves i per a la gent que està participant en els cursos Alpha.